

നാട്ടുകൾ മഖാം

അമീർ ഒതുക്കുങ്ങൾ

മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ പെരിന്തൽമണ്ണയിൽ നിന്നും മണ്ണാർക്കാട്ടേക്ക് പോകുന്ന വഴിയിലാണ് നാട്ടുകൾ എന്ന പ്രദേശം. ഏതൊരു സത്യവിശ്വാസിയുടെയും ഹൃദയം ഭേദിക്കുന്ന കാഴ്ചയാണ് നാട്ടുകല്ലിൽ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുക. “നാട്ടുകല്ല് മഖാം” എന്ന പേരിൽ ഇവിടെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു മഖാമാണ് ആരോരും അറിയാത്ത ഈ പ്രദേശത്തെ കുപ്രസിദ്ധിയിലേക്കുയർത്തിയത്. മറ്റുള്ള ശിർക്ക് കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നും വിത്യസ്ഥമായി ഇവിടെ ജാറത്തിനേക്കാളും പോരിശകൽപിക്കപ്പെടുന്നത് ജാറത്തിനുള്ളിൽ രണ്ടാൾ ഉയരത്തിൽ ഉയർന്ന് നിൽക്കുന്ന ഒരു കല്ലിനാണ്. ആ കല്ലില്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ ജാറവുമില്ല, പ്രശസ്തിയുമില്ല, ഈ കല്ലിന്റെ ഒരു കഷണം റോഡിനരുകിൽ കിടക്കുന്നുണ്ട്. പ്രസ്തുത കല്ലിൽ “ഇതിൽ ചവിട്ടരുത്” എന്ന് എഴുതി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്ന് തന്നെ ഈ കല്ലിന് ഖുറാഫികൾ നൽകുന്ന പ്രാധാന്യം നമുക്ക് ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. ജാറത്തിനുള്ളിൽ കുത്തനെ നിർത്തിയ കല്ലിനെ ആളുകൾ തൊട്ടു മുത്തുകയും വണങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നത് ഇവിടെ പതിവ് കാഴ്ചയാണ്. ശിർക്കിന് വീര്യം കൂട്ടാൻ ഈ കല്ലിന് ചുവട്ടിൽ ഏതാനും നിലവിളക്കുകളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. സദാ എരിയുന്ന ചന്ദനത്തിരിയും നിർത്താതെ കത്തുന്ന നിലവിളക്കും കുത്തനെ നിർത്തിയ ഒരു കല്ലും ഉള്ളിൽ കെട്ടി ഉയർത്തിയ ഒരു ജാറവും, ഇങ്ങനെ ശിർക്കിന്റെ ഒരു മൊത്തവിതരണ കേന്ദ്രമാണ് ഇന്ന് നാട്ടുകല്ല് മഖാം. ഇട മുറിയാത്ത കുർആൻ പാരായണവും കൂട്ടസിയാറത്തിന് വരുന്ന മുസ്ലിയാക്കൻമാരുടെ തൊണ്ട ഇടറിയുള്ള കപട പ്രാർഥനയും കാണുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത സാധാരണ മുസ്ലിം ഈ ശിർക്കൻ കേന്ദ്രത്തിലേക്ക് ഒഴുകിയെത്തുന്നു. അല്ല, മുസ്ലിയാക്കൻമാർ പാമര മുസ്ലിംകളെ ഇവിടേക്ക് ആട്ടിത്തെളിക്കുന്നു. സങ്കടങ്ങളും ആവലാതികളും അല്ലാഹുവിന്റെ മുന്നിൽ മാത്രം അർപ്പിക്കേണ്ട മുസൽമാൻ ഒരു കല്ലിന് മുന്നിൽ നിന്ന് കൺഓമിടി കരയുന്നതു കാണുമ്പോൾ ഈ സമുദായത്തിന്റെ അധഃപതനമോർത്ത് നമുക്കൊന്ന് പൊട്ടിക്കരയുകയെങ്കിലും ചെയ്യാം. ഒപ്പം, ഇത്തരം ശിർക്കൻ കേന്ദ്രങ്ങളിലേക്ക് പാവങ്ങളെ ആട്ടിത്തെളിച്ച് സ്വന്തം കീഴ് വീർപ്പിക്കുന്ന പുരോഹിതൻമാരുടെ കരാളഹസ്തങ്ങളിൽ നിന്നും ഈ സമുദായത്തെ നീ രക്ഷിക്കണേ നാഥാ.....എന്ന് നെഞ്ചുരുകി പ്രർഥിക്കുകയും ചെയ്യാം.

മറ്റുള്ള പല ജാറങ്ങൾ പോലെതന്നെ നാട്ടുകല്ല് മഖാമിന്റെ ചരിത്രവും കുറേയേറെ ഊഹാപോഹങ്ങളിലും കെട്ടു കഥകളിലും അധിഷ്ഠിതമാണ്. തോന്നിയവന് തോന്നിയപോലെയൊക്കെ പൊടിപ്പും തൊണ്ടലും വെച്ചു പ്രചരിപ്പിച്ച് വിടാവുന്ന ഒന്നാണ് ഇവരുടെ കരാമത്തുകൾ എന്നിരിക്കെ നാട്ട് കല്ല് മഖാമിന്റെ അടിസ്ഥാനവും ഇവരോട് ചോദിക്കൽ അനൗചിത്യമാവും. പ്രമാണങ്ങളുടെ പിൻബലത്തേക്കാൾ പാമരൻമാരുടെ പിന്തുണയിൽ ദീൻ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്ന ‘സുന്നി’ പുരോഹിതൻമാർക്ക് ഒരു കല്ലിനെ തൊട്ടു മുത്താനും അതിനോട് സങ്കടം പറയാനും വൈമനസ്യം ഒട്ടും കാണില്ല. ഈ മഖാമിൽ മറവ് ചെയ്യപ്പെട്ട (അതുപോലും സംശയമാണ്) മനുഷ്യന്റെ പേരോ ഊരോ ചരിത്രമോ രേഖകളിലില്ല. ശിർക്കും കുഫ്റും പ്രചരിപ്പിച്ച് കീഴ്വീർപ്പിക്കാൻ ഇവർ പുറത്തിറക്കിയ “ദക്ഷിണേന്ത്യൻ ചരിത്രഭൂമിയിലൂടെ” എന്ന ഡോക്യുമെന്റിയിൽ നാട്ടുകല്ല് മഖാമിൽ അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നത് വലിയുല്ലാഹി ഇസ്ഹാഖ്(റ) ആണെന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ആ പേര് പോലും വ്യാജമാണ്. ഒരു ജാറമാവുമ്പോൾ അതിനൊരു പേര് വേണമെന്ന നിലക്ക് ഇടക്കാലത്ത് ആരൊക്കെയോ ചാർത്തിക്കൊടുത്തതാണ് ഇസ്ഹാഖ് എന്ന പേര്. പക്ഷെ പിൻക്കാലത്ത്, ഏതെങ്കിലും പേര് നൽകിയാൽ മഹാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലോ

എന്ന് കരുതി പേര് ഒഴിവാക്കുകയായിരുന്നുവെന്നാണ് ഈ പ്രദേശത്തെ ഒരു കാരണവർ ഇസ്‌ലാഹിന്റെ (ഇസ്ലാഹ് മാസിക) പ്രവർത്തകരോട് പറഞ്ഞത്.

ശൂന്യതയിൽ പടച്ചുണ്ടാക്കിയ നാട്ടുകല്ല് മഖാമിന്റെ ഒരു ഏകദേശം ചരിത്രം ഇങ്ങനെയാണ്: വാഹന സൗകര്യം ദുർലഭ്യമായിരുന്ന ഒരു നൂറ്റാണ്ട് മുൻ പെരിന്തൽമണ്ണയിലേക്ക് കച്ചവടാവിശ്യത്തിന് വേണ്ടി നടന്ന് പോയിരുന്ന സംഘത്തിലെ ഒരാൾ ഇവിടെ വെച്ച് മരണപ്പെടുകയും, അവിടെ തന്നെ അയാളെ കബ്റടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തത്രേ: പ്രസ്തുത കബ്റിലെ മീസാൻകല്ല് ക്രമേണ ക്രമേണ പൊങ്ങിവരികയും അങ്ങനെ മറ്റൊരു മഹാൻ ആ വഴി പോയപ്പോൾ തന്റെ കയ്യിലിരുന്ന വടികൊണ്ട് ഉയർന്ന് നിൽക്കുന്ന കല്ലിനെ “മതി, ഇത്രയും മതി” എന്ന് പറഞ്ഞ് അടിക്കുകയും ആ അടിയുടെ ആഘാതത്തിൽ കല്ല് മുറിഞ്ഞ് ചാടുകയും ചെയ്തത്രേ: ആ മുറിഞ്ഞ് ചാടിയ കഷ്ണമാണ് പോലും റോഡിൽ കിടക്കുന്നത്.

ഈ ചരിത്രത്തിന്റെ സാധുതയും പിൻബലവും വെറും ഊഹാപോഹങ്ങളാണ്, കാരണം പലരും പലരീതിയിൽ ഈ മഖാമിന്റെ ചരിത്രം പറയാറുണ്ട്. പക്ഷെ അതിനേക്കാളേറെ സാധ്യത മറ്റൊന്നിനാണ്. ചില മലയോരങ്ങളിലും മറ്റും ഇത്തരത്തിലുള്ള കല്ലുകൾ ധാരാളം കാണാറുണ്ട്. ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു കല്ല് കാട് മുടിക്കിടന്ന നാട്ടുകല്ല് പ്രദേശത്തും ഉണ്ടായിരിക്കാം. ആ കല്ലിനെ ചുറ്റിപ്പറ്റി ഇബ്ലീസിന്റെ തലച്ചോറുള്ള ഏതെങ്കിലുമൊരു പുറംമെന്തെടുത്ത കഥയായിരിക്കാം നാട്ടുകല്ലിലെ ഈ കറാമത്ത്.

എന്തൊക്കെയായാലും ഈ കല്ലിനെ നിലനിർത്തി പൂജനടത്തേണ്ടത് തങ്ങളുടെ വിശ്വാസ-സാമ്പത്തിക ഭദ്രതക്ക് ആവശ്യമായത് കൊണ്ട് ഇതിനെ ന്യായീകരിക്കാൻ കുർആനിലെ ആയത്ത് പോലും ഓതാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു മുസ്‌ലിയാക്കൻമാർ. ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക രൂപത്തിലുള്ള കല്ലോ മരമോ മണ്ണോ കണ്ടാൽ അവിടെ ഒരു മഹാൻ അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നുണ്ട് എന്ന് പറയാൻ മുസ്‌ലിയാക്കൻമാർക്ക് യാതൊരു മടിയുമില്ല (ദർഗകൾ, മഹാൻമാർ അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്ന സ്ഥലങ്ങളാണ് എന്ന പുറംമെന്തെടുത്ത വാദം പോലും തെറ്റാണ്. കാരണം ഇവരുടെ വാദം മഹാൻമാർക്ക് മരണ ശേഷം കഴിവു കൂടുമെന്നാണ്. അതോടുകൂടി ലോകത്തുള്ള എല്ലാ പുറംമെന്തെടുത്തവരുടെയും പ്രാർഥന കേൾക്കുക, അതിന് പരിഹാരം നൽകുക എന്നീ ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്വം ഇയാളുടെ തലയിലായി, മരണപ്പെട്ട മഹാൻ വിശ്രമിക്കാൻ പിന്നെ എവിടെ സമയം? അത് കൊണ്ട് ‘അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്ന’ എന്ന പരാമർശം ദയവായി ഇനി പറയാതിരിക്കുക, കാരണം പുറംമെന്തെടുത്ത വാദപ്രകാരം മഹാൻമാർ അന്ത്യമില്ലാത്ത പരിശ്രമത്തിലാണ്).

കല്ലുകളെയും മരങ്ങളെയും രൂപപ്പെടുത്തി അതിന് പിന്നിൽ ഏതെങ്കിലും മഹാൻ ഐതിഹ്യം പറഞ്ഞ് അവയോട് ഇസ്തിഗാസ നടത്തുന്നവർക്ക് ഈ വിഷയത്തിൽ മക്കയിലെ മുശ്‌രിക്കുമായി എന്ത് വ്യതിരിക്തതയാണുള്ളത്.? തങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തിയ ഈ കല്ലുകൾ തങ്ങളെ സഹായിക്കുമെന്ന വിശ്വാസം മക്കയിലെ മുശ്‌രിക്കിനുമില്ലായിരുന്നു. മറിച്ച്, ഈ കല്ലിന് പിന്നിലുള്ള മഹാൻ തങ്ങളെ സഹായിക്കുമെന്ന് തന്നെയായിരുന്നു അവരുടെ വിശ്വാസം. നാട്ടുകല്ലിലെ കല്ലിനെ വണങ്ങുകയും മുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരാളുടെ വിശ്വാസം ഈ കല്ലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മഹാൻ തന്നെ സഹായിക്കുമെന്നാണ്. ഭൂതക്കണ്ണാടി വെച്ച് നോക്കിയാലും രണ്ട് കൂട്ടരും തമ്മിലുള്ള അന്തരം ഈ വിഷയത്തിൽ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയില്ല.

വിശ്വാസികൾക്ക് തൊട്ട് ചുംബിക്കാൻ ഒരൊറ്റ കല്ല് മാത്രമേ അല്ലാഹു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അത് കഅ്ബയിൽ സ്ഥാപിതമായ ഹജറുൽ അസ്‌വദ് എന്ന കല്ലാണ്. അത് പോലും ആ കല്ല് സ്ഥാപിച്ച ഇബ്രാഹീം നബി(അ)യിൽ നിന്ന് പുണ്യം പ്രതീക്ഷിച്ചാൽ അത് ശിർക്കുമാണ്. മറിച്ച് അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് പുണ്യം പ്രതീക്ഷിച്ച് കൊണ്ടായിരിക്കണം അത് ചെയ്യേണ്ടത്. മക്കയിലെ ഹജറുൽ അസ്‌വദ് ചൂണ്ടികാണിച്ചു കൊണ്ട് മറ്റുള്ള കല്ലുകളെ തൊട്ട് വണങ്ങാൻ വിശ്വാസികൾ പാടില്ല തന്നെ. ഇതെല്ലാം വിശ്വാസികൾക്ക് ബാധകമാണ്. പക്ഷെ അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ

കുറിച്ച് യാതൊരറിവുമില്ലാത്ത, അനുഗ്രഹം ലഭിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന് ശുക്ദ് ചെയ്യേണ്ടതിനു പകരം ജാറത്തിൽ നേർച്ചയിടുന്ന, ദുരിതങ്ങൾ വരുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിനു മുന്നിൽ കൈ നീട്ടാതെ ദർഗകളിൽ പോയി തലതല്ലികരയുന്ന കുബുരികൾക്ക് എന്തുമാവാം, അവർക്ക് കുർആൻ ബാധ കമല്ല, പ്രവാചകന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകാര്യമല്ല. സലഫു സാലിഹുകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മാതൃകയുമല്ല, മറിച്ച് കുർആനിയേയും ഹദീസിയേയും പരസ്യമായി വ്യഭിചരിച്ചാലും തങ്ങളുടെ സ്ഥാപനങ്ങളിലേക്കും ബാങ്ക് ബാലൻസുകളിലേക്കും കനം കൂട്ടാൻ കല്ലായാലും, മുളളായാലും, മുരടായാലും, കാഞ്ഞീരകുറ്റിയായാലും അവിടെ ഒരു ആരാധനാകേന്ദ്രമാക്കിമാറ്റാൻ അവർക്ക് യാതൊരു മടിയുമില്ല. അത്തരത്തിലൊന്നാണ് നാട്ട് കല്ല് മഖാമും.